

РЕШЕНИЕ

№ 12686

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **742** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на В. Н. А., чрез адвокат - пълномощник, против Решение № 5445/18.12.2024г. постановено по НАХД № 11759/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 93-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-014632/02.07.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което му е наложено административно наказание “глоба“ в размер на 500 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд като неправилно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че от събраните доказателства безспорно се установява, че проверката е извършена извън територията на [населено място]. В тази връзка счита, че неправилно му е предоставен срок за явяване в болницата и даване на проба за медицинско изследване по Наредба № 1/19.07.2017г. в рамките на 45 минути, вместо 120 минутен срок. Поддържа, че не е установено по безспорен начин извършеното нарушение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Ч., който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски за две инстанции, съгласно списък.

Ответникът – началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез юрисконсулт - пълномощник, оспорва касационната жалба. Моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира

юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място]. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Въззивният съд, въз основа на събраните по реда на НПК писмени и гласни доказателства, е установил следната фактическа обстановка:

На 05.06.2024г., около 08,38 ч. В. А. управлявал МПС-товарен автомобил „М. ТЕА“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Ронин 99“ ЕООД, в [населено място], на [улица], с посока на движение от АМ „Х.“ към [улица], като срещу сградата на фирма „В.“ бил спрял за проверка от полицейски служители на ОПП – СДВР /св. И. и св. С./. Водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Дрегер Алкотест 7510, фабричен № 0206, което отчело положителен резултат - 0,67 промила алкохол в издишания въздух. На същия бил издаден талон за медицинско изследване № 0058667 за явяване в УМБАЛ "Св. А." - С. за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта, чрез химическо изследване. Т. е връчен на водача в 09.30 часа, като било отразено, че следва да се яви в лечебното заведение до 45 минути /т.е. до 10:15 часа/. На място св. И. съставил АУАН бл. № 1251962/05.06.2024г. на В. А. като приел, че е налице нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. Актът е предявен и връчен на нарушителя, който след като се е запознал със съержанието му, го подписал без възражения. Такива, в писмен вид са депозиран на 19.06.2024г.

На 05.06.2024г., в 11.02 часа, касаторът се явил в лечебното заведение със 47 минути закъснение и дал кръвна проба за химическо изследване, която отчела резултат от 0,18 промила етилов алкохол в кръвта.

След запознаване с административнонаказателната преписка, наказващият орган издал процесното НП, с което на А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП, за нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП. В НП е видно вписването: „лицето не е спазило времето дадено в талона за медицинско изследване“.

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Според мотивите на въззивното решение, АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Като е кредитирал показанията на свидетелите И. и С., както и приложените по делото писмени доказателства, районният съд е приел, че в АУАН, респ. НП нарушението е ясно и точно описано, като са посочени датата, място на извършване на проверката, използваното техническо средство, отчетеният резултат, издаденият талон за медицинско изследване и нарушената законова разпоредба. Съдът е намерил за безспорно, че нарушението е констатирано в административните граници на [населено място]. Приел е, че А. не е спазил със значително време срокът на явяване в лечебното заведение за даване на кръвна проба за изследване, поради което правилно АНО е обосновал извод, че концентрацията на алкохол в кръвта е надлежно установена с техническото средство.

Въззивното решение е неправилно.

Необосновано въззивният съд е приел, че при извършване на проверката и съставяне на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът намира за основателни възраженията, изложени с касационната жалба, че не е доказано по делото, че проверката е била извършена в пределите на [населено място]. В постъпилото на 19.06.2024г. възражение В. А. уточнява, че проверката е извършена в [населено място] в посока Б. шосе, като мястото е извъннаселено, поради което възразява срещу даденият му срок от 45 минути за явяване в МБАЛ „Св. А.“ за извършване на медицинското изследване на кръв и урина за наличие на алкохол. Това възражение не е обсъдено в издаденото наказателно постановление, като административнонаказващият орган, поради неспазен срок за даване на материал за медицинското изследване е приел за валиден резултата, посочен от дрегера 0,67 промила и е наложил на В. А. процесната глоба с лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Съгласно чл.6, ал.6 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва:

1. мястото, където да се извърши установяването;
2. срока на явяването - до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химикотоксикологично лабораторно изследване, и до 120 минути - в останалите случаи.

Настоящата инстанция констатира, че в АУАН и наказателното постановление не е описано достатъчно ясно мястото на извършване на нарушението, така че а е безспорно дали това е във или извън населено място. В талона изрично е посочено мястото за извършване на изследването УМБАЛ „Св. А.“, която се намира в [населено място], но няма яснота, че мястото на извършване на нарушението е в рамките на [населено място]. Мястото на извършване на нарушението е задължителен реквизит на АУАН и НП по чл. 42, т.3 и чл. 57, т.5 от ЗАНН, но в случая то не е било безспорно установено още при съставяне на акта. В АУАН мястото на нарушението е описано както следва: в [населено място], на бул. Б. шосе, като санкционираният водач управлява по път без име, с посока на движение от АМ – Х. към бул. Б. шосе, и срещу фирма В. е спрял за проверка. Това описание на мястото на проверката е противоречиво, като в наказателното постановление е направен опит да се коригира противоречието и вместо „в [населено място], на бул. Б. шосе“, мястото на нарушението е записано „в [населено място], на ул. без име“. От извършена служебна проверка в GOOGLE MAPS се установява, че фирма В. се намира между Софийски околовръстен път и [населено място]. Административният адрес на фирмата, според наличната в Интернет информация е бул. Б. шосе, Производствена база В., [населено място] (без номер), но камионът, видно от написаното в акта е спрял за проверка на „път без име, с посока на движението към бул. Б. шосе“, който няма данни да е в административните граници на [населено място], което прави описанието на мястото на нарушението в акта и НП толкова некоректно, че е равносилно на липса на изискуемия задължителен реквизит. При това положение, наказателното постановление се явява незаконосъобразно издадено, тъй като не може да се провери от съда, спазена ли е разпоредбата на чл.6, ал.6 от Наредба №1 за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, следователно като го е потвърдил въззивният съд е постанови неправилно решение, което следва да се отмени.

С оглед изхода на спора, на касатора се дължат направените разноски за двете инстанции, които са в доказан размер от 700 лева, съгласно договор за правна помощ и съдействие от 25.07.2024г., пред касационната инстанция са заявени, но не са доказани направени разноски, поради което не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5445 от 18.12.2024 г., постановено по НАХД № 11759/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 24-4332-014632/02.07.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на В. Н. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП, за административно нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Н. А., ЕГН [ЕГН] разноски за в размер на 700 /седемстотин/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: